

Den næste sag på dagsordenen var:

Førstebehandling af forslag til lov om ændring af lov om boligbyggeri. (Lån vedr. driftsunderskud, garanti for tilbagebetaling af beboerindskud m. v.).

(Lovforslaget (nr. 124) findes i tillæg A. sp. 2689, fremsættelsen i tidenden sp. 2076).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Erik Andersen (Fr.borg amt): Lovforslaget er fremsat, fordi man fra regeringens side ønsker at afhjælpe en række af de økonomiske vanskeligheder, der er opstået for en række af de almennyttige boligselskaber i forbindelse med vanskeligheden ved udlejning af byggeriet. Som det er tinget bekendt, blev der i sidste samling vedtaget en række love, der havde til formål at afhjælpe de økonomiske og deraf følgende udlejningsmæssige vanskeligheder, de almennyttige boligselskaber var kommet ind i, og man kan egentlig betragte en del af det foreliggende lovforslag som en opfølgning af lovgivningen fra sidste samling.

Man foreslår for det første en udvidet udlånsadgang for Boligselskabernes Landsbyggefond, og formålet er det, jeg allerede har skitseret, at støtte den del af nybyggeriet, den del af det almennyttige nybyggeri, der har fået økonomiske besværligheder, fordi lejlighederne har stået tomme for længe. Vi har vel lov at sige, at de love, der blev gennemført i sidste samling, har hjulpet i meget vid udstrækning, men der er stadig væk en del af det almennyttige boligbyggeri — her især den del, der befinder sig i det område, man normalt kalder Køge Bugt-området — der har haft udlejningsvanskeligheder. Og det er klart, at det forhold, at færdigbyggede lejligheder står tomme, i meget stor udstrækning belaster de almennyttige selskabers økonomi. Det er derfor, vi vil anbefale denne ændring, idet vi finder, at det vil være uheldigt, hvis de økonomiske vanskeligheder alene skulle løses ved at hæve huslejerne for dem, der allerede bor der.

Den anden ændring, man sigter på, er en statsgaranti for beboerindskuddet. Ordningen ønskes begrænset til den del af boligbyggeriet, der er finansieret med statsgaranterede lån, således at den ældre del af bolig-

byggeriet, der er bygget efter reglerne om statslån, ikke får nogen adgang til at garantere for beboerindskuddet. Når man har ønsket denne garanti, hænger det sammen med den økonomiske situation, jeg allerede har beskrevet. Det kunne eventuelt få nogle af dem, der ellers ville være flyttet ind i disse ledige lejligheder, til at afholde sig fra at flytte ind, at de nærede frygt for, at de økonomiske vanskeligheder, hvis man ikke nu foretager sig noget, skulle blive af et sådant omfang, at boligselskaberne eventuelt skulle komme til at stå over for en likvidation, og at de indflyttede derved mistede det beboerindskud, de havde præsteret ved indflytningen. Vi vil derfor anbefale denne ændring også, fordi vi mener, at den kan være medvirkende til eventuelt at hæve indflytningshastigheden i de ledige lejligheder og dermed også være med til at fjerne årsagen til de økonomiske besværligheder, jeg allerede har omtalt.

Man kan erklære, at ordningen ikke på nogen måde vil komme til at belaste statskassen, i alt fald når det drejer sig om de lån, som skal ydes, idet Boligselskabernes Landsbyggefond skal yde lånene af de midler, landsbyggefondens tjener gennem renteindtægt og får ved den merleje, der indbetales i de tilfælde, hvor de økonomiske omstændigheder for allerede indflyttede ændrer sig i gunstig retning, så retten til en nedsat leje bortfalder. Man kan om dette område sige, at boligselskaberne udviser en solidaritet over for de svagere stillede boligbyggerier.

Når det drejer sig om garantiordningen, så er det klart, at i det øjeblik staten garanterer, kan det også komme til at koste penge, men da ingen forventer, at boligselskaberne vil komme i så betydelige vanskeligheder — det fremgår da også klart af boligministerens fremsættelsestale, at der ikke for tiden er selskaber, der er i så betydelige økonomiske vanskeligheder, at det vil medføre likvidation — ja, så må man gå ud fra, at det ej heller kommer til at koste noget, men i større udstrækning er en psykologisk foranstaltning.

Jeg kunne i forbindelse med spørgsmålet om beboerindskuddet driste mig til at stille ministeren et spørgsmål, nemlig hvor langt overvejelserne er kommet med hensyn til at hæve den husstandsindkomstgrænse, der i dag sætter grænse for kommunernes mulig-